

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/87/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6817204900
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6817204900.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., IČO: 34 127 798, so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, zast. Advokátska kancelária Roman Kvasnica a partneri, s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, proti žalovanému: E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, časť C., XXX XX E., okres P., o zaplatenie 320,30 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 4Csp/124/2017 - 72, zo dňa 08. januára 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalobu zamietá a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. (banka) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 03.10.2007 Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby. Obsahom balíka okrem iného bolo aj povolené prečerpanie na bežnom účte žalovaného vo výške 5000 Sk. Nakoľko sa žalovaný dostal do nepovoleného prečerpania, právny predchodca žalobcu od uvedenej zmluvy odstúpil. Dňa 25.09.2014 Slovenská sporiteľňa a.s. pohľadávku vykazovanú voči žalovanému postúpila Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1352/2014/CE na žalobcu. Táto skutočnosť mala byť žalovanému oznámená listom zo dňa 07.10.2014, vrátane upovedomenia o povinnosti uhradiť pohľadávku žalobcovi. Žalobca k listu nepripojil doručenkú alebo iný dôkaz, ktorý by preukazoval zaslanie alebo doručenie oznámenia žalovanému, vrátane vyčíslenia zostatku pohľadávky žalovaného ku dňu postúpenia pohľadávky. V zmysle výpisu z účtu žalovaného došlo dňa 19.11.2007 k aktivácii kontokorentnej zmluvy vo výške úverového rámca 5000 Sk. K odpisu pohľadávky žalobcu došlo dňa 23.09.2014, ku ktorému dátumu je datované aj ukončenie úveru po splatnosti.

3. Okresný súd prednostne ex offa skúmal, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný v spore, zisťoval splnenie podmienok pre spôsobilé postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 431/2001 Z. z.. Súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal aktívnu legitimáciu v spore. Žalobca nepreukázal relevantné oznámenie postúpenia pohľadávky žalovanému (predložil iba písomnosť zo dňa 7.10.2014). Žalobca síce predložil súdu zmluvu o postúpení pohľadávok, ale nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s. (banky), ktorá je predmetom sporu. Predpokladom postúpenia pohľadávky

podľa ust. § 524 ods. 1, § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v súvislosti so zákonom č. 483/2001 Z. z. o bankách je skutočnosť, že postupca - banka písomne vyzve dlžníka, ktorý je v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 dní, na splatenie dlhu. Nakoľko žalobca súdu nepreukázal, že došlo k platnému doručeniu výzvy banky žalovanému v zmysle § 92 ods. 8, ktorá predchádzala postúpeniu pohľadávky na nebankový subjekt), súd mal za to, že postúpenie pohľadávky je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 CSP. Žalovaný mal v konaní plný úspech preto žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania. Žalovanému však žiadne trovy konania zo spisu nevyplyvajú, ani žiadne trovy neuplatnil, súd preto rozhodol, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

6. Žalobca namietal, že aplikácia dispozitívneho ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách bola v danom prípade vylúčená dohodou zmluvných strán a k postúpeniu došlo so súhlasom žalovaného, nedodržanie uvedeného ustanovenia nemá za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, a okresný súd nesprávne aplikoval ust. § 151 ods. 1 CSP.

7. Podľa § 89 ods. 1 Zákona o bankách, banka a klient si môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo, ak z povahy ich ustanovení nevyplyva, že sa od nich nemožno odchyliť. Podľa bodu 19.16. Obchodných podmienok k zmluve o úvere, klient výslovne súhlasí s tým, že: „banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje Pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.“ Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyžaduje predchádzajúcu výzvu len v prípade postúpenia bez súhlasu klienta. (viď. právne závery Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí zo dňa 28.01.2009, sp. zn. 1Cdo/76/2007). Možnosť postúpenia akejkoľvek pohľadávky banky voči klientovi nie je zmluvnou podmienkou neprijateľnou, pretože nespôsobuje žiadnu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Jej dôsledkom je len to, že banka má vopred udelený súhlas na postúpenia pohľadávky a zakotvuje obdobný právny režim ako vyplýva z ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V prípade druhej vety bodu 19.16 Obchodných podmienok možno konštatovať, že táto časť je oddeliteľná od zvyšku zmluvy. Ak by aj bola neplatnou, išlo by len o neplatnosť tejto konkrétnej časti zmluvy.

8. Účelom ustanovenia § 98 ods. 2 Zákona o bankách je len úprava výnimiek z bankového tajomstva. Neupravuje podmienky platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba podmienky, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Uvedené ustanovenie súd nesprávne vyložil.

9. Žalovaný v konaní nespochybnil skutkové tvrdenia žalobcu o splnení všetkých zákonom stanovených podmienok na postúpenie pohľadávky. Preto nebolo potrebné v konaní ich preukazovať (§ 151 ods. 1 CSP). CSP predpokladá, že nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí bez ďalšieho dokazovania a bude z nich vychádzať pri rozhodovaní vo veci samej. Okresný súd takto nepostupoval, bez bližšieho vysvetlenia.

10. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí žaloby je založené na zistení súdu, že žalobca nie je aktívne vecne legitímovanou stranou sporu, pretože nepreukázal, že by na neho právne relevantným spôsobom prešiel žalobným návrhom uplatňovaný nárok.

14. Preskúmaním dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je správne.

15. V zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je úver splatný v splátkach banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo písomnou zmluvou postúpiť postupníkovi (inej osobe a to aj osobe ktorá nie je bankou) aj bez súhlasu klienta celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru (pohľadávku zodpovedajúcu peňažnému záväzku klienta) za podmienky, že : a) klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splátku istiny úveru (dohodnuté čiastkové plnenie) a/alebo úrokov alebo ich časť(časť peňažného záväzku klienta), b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c) na zaplatenie omeškanej (!) časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva., to neplatí ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

16. V danom prípade súdu nebol predložený osobitný súhlas žalovaného (dlžníka - klienta) s postúpením pohľadávky banky vykazovanej voči nemu na tretiu osobu (iný subjekt). Postup okresného súdu bol správny, keď aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, ktorý mal pohľadávku vymáhanú v tomto konaní nadobudnúť na základe postúpenia, okresný súd skúmal z hľadiska splnenia zákonných podmienok ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Pokiaľ ide o stanovenie podmienok pre postúpenie pohľadávok banky alebo pobočky zahraničnej banky na tretiu osobu v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, toto ustanovenie je vo vzťahu k ustanoveniu § 524 Občianskeho zákonníka upravujúceho postúpenie pohľadávky právnu normou lex specialis, ktorá sa uplatní prednostne a dodržanie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 pre postúpenie pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky v prípade, ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky ktorú má voči klientovi je predpokladom platného postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej pobočky na tretiu osobu.

17. Žalobca v odvolaní namietal, že právny predchodca žalobcu disponoval vyššie vyžadovaným súhlasom klienta (súhlasom žalovaného) pre postúpenie pohľadávky, že takýto súhlas je obsahom bodu 19.16. Obchodných podmienok k zmluve o úvere. V prvom rade odvolací súd uvádza, že obsahom súdneho spisu sú Všeobecné obchodné podmienky veriteľa, ktoré bod 19.16. vôbec neobsahujú, pozostávajú iba z bodov 1. až 18.. Odhliadnuc od uvedeného, v bode „18.14.“ súdu predložených Všeobecných obchodných podmienok (VOP) je uvedené: „Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje Pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vznikla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje Pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.“ Ide o text, ktorý sa zhoduje s tým, na ktorý žalobca v odvolaní odkazuje ako na bod 19.16. Obchodných podmienok.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu „súhlas“ Klienta tak ako je formulovaný v bode 18.14. VOP, ktoré boli predložené súdu, nie je právne relevantný a nemožno naň brať zreteľ pri skúmaní splnenia zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky právnym predchodcom žalobcu. Všeobecné obchodné podmienky predložené súdu predovšetkým nie sú účastníkmi zmluvy (ani veriteľom, ani dlžníkom) vôbec podpísané. A ani skutočnosť, že na Zmluve o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby zo dňa 03.10.2007 sú pripojené podpisy zástupcov Slovenskej sporiteľne a. s. (za veriteľa) a podpis dlžníka (Klienta) a v bode 3. Čl. II tejto zmluvy sa uvádza: „Všetky právne vzťahy výslovne neupravené v Zmluve o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodných podmienok pre balíky produktov a služieb pre Fyzické osoby, obchodnými podmienkami vydanými Bankou pre jednotlivé produkty obsiahnuté v Balíku, VOP, ktoré sú

súčasťou Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.“, však nič nemení na uvedenom závere súdu. Pretože podpisy účastníkov zmluvy pripojené na zmluve nepotvrdzujú vzájomné dojednanie tých podmienok (teda ani „súhlas“ klienta, hoci aj ako jednostranný úkon), ktoré boli pripojené do spisu. „VOP“, či „Obchodné podmienky“ na ktoré odkazuje bod. 3 čl. II zmluvy o úvere, nie sú v zmluve o úvere nijako bližšie identifikované, chyba akékoľvek bližšie označenie o ktoré konkrétne VOP by malo ísť. Odhliadnuc od tohto, Všeobecné obchodné podmienky jednoznačne nie sú účastníkmi zmluvného vzťahu ani individuálne dojednané. Dlžník - spotrebiteľ nemohol vôbec ovplyvniť ich obsah, hoci by aj bol mal možnosť pred podpisom zmluvy sa s nimi oboznámiť, a tiež vzhľadom na znenie (obsah) ustanovenia bodu 18.14. VOP, keď „klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, podmienené alebo nepodmienené, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi“ a dôsledky, ktoré môže pre klienta privodiť, by bolo treba takéto ustanovenie posúdiť ako neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka) v spotrebiteľskej zmluve.

19. Zákon pre platné postúpenie pohľadávky banky na nebankový subjekt vyžaduje súčasné splnenie dvoch podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách - postúpeniu musí predchádzať doručenie písomnej výzvy banky adresovanej dlžníkovi (klientovi) na splnenie omeškaného peňažného záväzku, a napriek tejto výzve je dlžník (klient) banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. Teda povinnosťou banky (právneho predchodcu navrhovateľa) pred postúpením pohľadávky bolo písomne vyzvať dlžníka (žalovaného) na splnenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy žalovanému, ako zákonného predpokladu pre spôsobilé postúpenie pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Postupca, ktorému banka pohľadávku postúpila je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postúpničky. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky.

20. Písomné oznámenie Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 07.10.2014 nazvané „Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka“, ktoré je obsahom spisu, adresované žalovanému, doložené v súdnom spise, nepredstavuje výzvu banky (veriteľa) predpokladanú ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách na zaplatenie omeškaného plnenia peňažného záväzku dlžníka (klienta) voči banke v dodatočnej lehote určenej bankou, teda počas ktorej má možnosť klient (dlžník) splatiť svoj splatný peňažný záväzok voči banke pred postúpením pohľadávky. Dôkaz o výzve žalovaného bankou na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky v konaní nebol predložený. To bolo rozhodujúce pre výsledok rozhodnutia okresného súdu o nedostatku (absencii) aktívnej legitímácie žalobcu. Písomné oznámenie zo dňa 07.10.2014, ktoré zasielal právny predchodca žalovanému v súvislosti s oznámením o postúpení pohľadávky o čom svedčí jeho obsah, toto isté písomné oznámenie nie je možné inokedy, ak je to potrebné napr. pre účel splnenia zákonných podmienok, považovať za právne relevantnú písomnú výzvu vyžadovanú v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky. Jednoznačne ide o dve obsahovo odlišné písomnosti.

21. V danom prípade nebolo potom právne významné čo namietá žalobca v odvolaní, že súdu bola predložená Zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá medzi žalobcom a právnym predchodcom žalobcu, ktorou v zmysle prílohy k tejto zmluve mala byť postúpená aj predmetná pohľadávka voči žalovanému, čím by bolo možné z hľadiska preukázania aktívnej legitímácie žalobcu upustiť od preukázania či bolo, alebo nebolo žalovanému doručené oznámenie o postúpení predmetnej pohľadávky žalobcovi. Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že za postačujúce a rozhodujúce pre záver okresného súdu o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v danej veci bolo neunesenie dôkazného bremena žalobcom, kedy žalobca - postupca, ktorému banka pohľadávku postúpila je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho splatného peňažného záväzku voči banke a klient napriek tomu zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku nepretržite aspoň 90 kalendárnych dní (viď. bod 21. 22. odôvodnenia rozsudku OS).

22. Súd je povinný ex offa skúmať aktívnu legitímáciu žalobcu (§ 161 CSP). Taktiež je súd ex offo povinný poskytnúť ochranu spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane a to aj v prípade, že sa spotrebiteľ svojich práv v tomto konaní sám nedovoľáva, a súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to

nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz (§ 295 CSP). Námitky žalobcu s poukazom na ust. § 151 ods. 1 CSP odvolací súd považoval za neopodstatnené.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto by žalovanému patrilo nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Nakoľko však žalovanému preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Preto odvolací súd rozhodol, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6 Cdo/5/2017).

24. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senát 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).